

Kmečko družino s Predmeje nad Ajdovščino po domače pri Brigiti, so na zverinski način pobili italijanski vojaki. V zakonu Štefana in Brigite, roj. Bizjak se je rodilo osem otrok. Na domu je živel sin Stanislav poročen z Ivano Žonta. Leta 1941 se jima je rodil sin Branko. Doma je živel tudi Stanislavov brat Milan, bil je neporočen. Zgodaj 1943 je Stanislav odšel v partizane. Za njegov odhod je izvedela krajevna italijanska vojska in vojaška oblast. Zato je 5. četa 2. bataljona 256. pehotnega polka »Veneto«, ki ji je poveljeval podporočnik Ezio Capoccioli opravila kazensko ekspedicijo pri Brigitnih. V večernih urah 24. febr. 1943 so vojaki najprej obstreljevali hišo, nato pa vdrli vanjo. Brigitne so začeli ustrahovati, nato pa po vrsti pobijati. Prva žrtev je bil otrok Branko, potem so v hrbet ustrelili očeta Štefana, pri pobegu skozi okno je bil ubit tudi Milan, Stanislavova žena Ivana, ki je bila v sedmem mesecu nosečnosti je bila nato ustreljena v trebuh obenem z nerojenem otrokom. Zadnja žrtev je bila hišna mati Brigita, ki se je goloroka spravila nad vojake, zato so ji odsekali obe roki. Vojaki so nato hišo zažgali in z njo vred pobite člane družine. Posmrtni ostanki so bili pokopani na pokopališču na Otlici na nagrobnem kamnu so navedena imena Štefana, Brigite, Stanislava, Ivane in Branka. Milana so pokopali v Gorici Pred tem so italijanski vojaki hoteli domačine prepričati, da je bil ubit pri pobegu k partizanom. Dejanje v hiši je domačinom na Predmeji in Otlici saj zaradi zločina ni mogel molčati pripovedoval vojak Angelo Sebarđi. Vest, da se je domačim nekaj pripetilo, je čez nekaj dni prišla tudi do Stanislava. Brez dovoljenja nadrejenih se je odpravil domov. Ko je izvedel za resnico, si je vzel življenje. V družinski knjigi župnijskega urada na Otlici je kot datum smrti zapisan 8. mar 1943; truplo so odkrili šele 25. maja, 31. maja 1943 pa so ga pokopali. 24. februar 1943 je datum smrti petih članov družine B. in nerojenega deteta. V družinski knjigi župnijskega urada Otlica je pokol Brigitnih označen: »Na grozen način umorjeni in zažgani v hiši od Italijanov.« Italijanski vojaški viri so dejanje opravičevali, češ da so videli partizane, ki so iz hiše odhajali z živežem. Dogodek je doživel literarno obdelavo v noveli Danila Lokarja *Za frontami* iz zbirke *Sodni dan na vasi*, leta 1958 ter v drami Toneta Partljiča *Rdeče in sinje med drevjem*, knjižna objava 1985. Slikar Tone Kralj je tragedijo Brigitnih upodobil v oljni sliki večjega formata *Angelska gora 1942* (slika nastala 1969, in je last Goriškega muzeja, slikar pa je navedel napačno letnico 1942 namesto 1943).